

Àvia, ja sé que has oblidat el meu nom

Jaume Ceta

Il·lustracions de Jordi Vila Delclòs

72 pàg.

ISBN: 978-84-16844-18-0

El dia del seu aniversari un noi escriu un poema a la seva àvia. L'àvia pateix la malaltia de l'Alzheimer i ja no coneix el seu net ni pot entendre el que li explica. Però malgrat tot, el noi, que avui se sent més gran i responsable, té necessitat d'acomboiar la seva àvia, d'explicar-li el que sent i de manifestar-li el seu amor.

TEMÀTICA: expressió de l'amor que un nen té per la seva àvia malalta d'Alzheimer

GÈNERE: poesia

CLAUS PER A LA LECTURA

El foment de l'empatia

Escriure i llegir un poema llarg, molt llarg, a l'àvia malalta d'Alzheimer és una declaració d'amor. Només des de l'amor et pots posar al lloc de l'altre i saltar la distància dels anys que separen una àvia del seu net. Perquè en l'àvia hi ha la nena, la noia i la dona que temps enrere va ser.

El relat fet poema o el poema fet relat

La història que s'explica pren la forma d'un poema de rima i mètrica lliures. El caràcter poètic de l'expressió i els versos en què s'organitza situen la lectura d'aquest relat en una categoria singular. Pensaments, sentiments i emocions es van trenant en una seqüència de versos que són també narrativa lírica.

La solidaritat

El noi protagonista té un secret que finalment vol explicar a la seva àvia. Si el recorregut al llarg del poema que el noiet escriu és ja un cant a l'amor, el secret que es revela a les últimes pàgines és l'expressió càndida però sincera i viscuda d'una ànima generosa i solidària.

MÉS RECURSOS

📄 Propostes didàctiques descarregables a www.animallibres.cat.

📄 Web de la Fundació Pasqual Maragall (<https://fpmaragall.org/ca/alzheimer-enfermetat/malaltia-alzheimer/>).

📺 Documental *Bicicleta, cullera, poma* (2010), dirigit per Carles Bosch.

